



KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.3.2019 r.
COM(2019) 146 final

ANNEX 1

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego DECYZJI RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 18. sesji Konferencji Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES CoP 18)

ZAŁĄCZNIK I

Stanowisko Unii w sprawie kluczowych kwestii, które należy poruszyć na 18. sesji Konferencji Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) w Kolombo na Sri Lance w dniach 23 maja – 3 czerwca 2019 r.

A. UWAGI OGÓLNE

1. Unia uważa CITES za kluczową międzynarodową konwencję w sprawie ochrony różnorodności biologicznej i walki z nielegalnym handlem dziką fauną i florą.
2. Podczas 18. sesji Konferencji Stron CITES Unia powinna przyjąć ambitne stanowisko, działając zgodnie z odpowiednimi strategiami politycznymi Unii i jej międzynarodowymi zobowiązaniami w tych obszarach, w szczególności z zadaniami związanymi z dziką fauną i florą w ramach 15. celu zrównoważonego rozwoju, ze strategicznym planem na rzecz różnorodności biologicznej na okres 2011–2020 oraz celami z Aichi uzgodnionymi w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD), zgodnie z wizją strategiczną CITES¹ i rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 71/326 w sprawie nielegalnego handlu dziką fauną i florą. Stanowisko Unii powinno również służyć osiągnięciu celów wskazanych na szczepku UE w ramach unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r., planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą, w ramach podejścia UE do promowania handlu i zrównoważonego rozwoju, co odzwierciedlono w unijnej strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich”, wspólnej polityce rybołówstwa i w unijnym planie działania na rzecz ochrony rekinów i zarządzania ich zasobami.
3. Priorytetami Unii podczas 18. sesji Konferencji Stron CITES powinny być:
 - pełne wykorzystanie instrumentów CITES w celu regulowania międzynarodowego handlu zwierzętami i roślinami zagrożonymi wyginięciem, które podlegają niezrównoważonym poziomom wymiany handlowej, przy kierowaniu się podejściem o podstawach naukowych;
 - wzmocnienie reakcji społeczności międzynarodowej na nielegalny handel dziką fauną i florą;
 - zapewnienie, aby status i prawa UE jako strony konwencji nadal znajdowały odzwierciedlenie w stosownych zasadach i uzgodnieniach proceduralnych.
4. Stanowisko Unii powinno uwzględniać fakt, że kontrole CITES mogą przyczynić się do poprawy stanu ochrony gatunków, a jednocześnie powinno uznawać starania tych krajów, które wprowadziły już skuteczne środki ochrony. Unia powinna zapewnić, aby decyzje podjęte podczas 18. sesji Konferencji Stron zwiększały skuteczność CITES w możliwie największym stopniu poprzez ograniczenie do minimum zbędnych obciążeń administracyjnych i poprzez przyjęcie praktycznych, opłacalnych i funkcjonalnych rozwiązań problemów związanych z wdrażaniem i monitorowaniem.
5. Konferencja Stron jest organem zarządzającym CITES, a liczne decyzje przyjęte podczas 18. sesji Konferencji Stron CITES zostaną wdrożone przez Stały Komitet,

¹ Rezolucja konferencji CITES 14.2, która ma zostać zaktualizowana na 18. sesji Konferencji Stron (zob. pkt 5 poniżej).

który jest głównym organem pomocniczym Konferencji Stron. Stanowisko Unii określone podczas 18. sesji Konferencji Stron CITES powinno również wyznaczać podejście Unii na 71. i 72. spotkaniu Stałego Komitetu, które odbędą się bezpośrednio przed i po 18. sesji Konferencji Stron CITES.

B. KWESTIE SZCZEGÓŁOWE

6. Podczas 18. sesji Konferencji Stron CITES do rozważenia przedstawiono pięćdziesiąt siedem **wniosek dotyczących zmian w załącznikach do CITES**. Dwanaście z tych wniosków przedłożyła Unia, działając jako główny wnioskodawca lub jako współwnioskodawca, a ich przyjęcie powinno oczywiście również uzyskać poparcie Unii. Stanowisko Unii w sprawie wszystkich wniosków powinno być uzależnione od stanu ochrony odnośnych gatunków oraz od wpływu, jaki handel wywiera lub może wywierać na te gatunki, zgodnie z rezolucją konferencji 9.24 w sprawie kryteriów zmiany załączników I i II. Szczególną uwagę należy zwrócić na poglądy państw zasięgu, w których występują gatunki uwzględnione we wnioskach. Unia uważa również, że należy ogólnie poprzeć wnioski dotyczące zmian w załącznikach do CITES, które są wynikiem prac Komitetu CITES ds. Zwierząt i Komitetu CITES ds. Roślin oraz Stałego Komitetu. Pod uwagę należy wziąć również ocenę wniosków przedstawionych przez Sekretariat CITES oraz przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody / organizację Traffic², a także – w przypadku gospodarczo wykorzystywanych gatunków morskich – ocenę specjalnego panelu ekspertów FAO, jeżeli będzie ona dostępna.
7. Zgodnie ze swoim utrwalonym stanowiskiem UE ponownie stwierdza, że CITES stanowi właściwy instrument regulacji handlu międzynarodowego **gatunkami morskimi**, w przypadkach gdy handel wywiera wpływ na stan ochrony tych gatunków i gdy są one lub mogą zostać zagrożone wyginięciem. Unia szczególnie wspiera włączenie do załącznika II do CITES trzech gatunków strzykw z rodzaju *Holothuria (Microthele)*, biorąc pod uwagę nadmierne wykorzystywanie i znaczącą wielkość handlu międzynarodowego tymi gatunkami.
8. Unia zauważa, że w ciągu ostatnich lat włożono wiele wysiłku, aby **budować zdolności w zakresie wdrażania** CITES, zwłaszcza w odniesieniu do gatunków morskich, w tym za pomocą wsparcia finansowego Unii. Unia wspiera lepszą koordynację między CITES, regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem i innymi odpowiednimi organami, działając w ramach swoich odpowiednich kompetencji w celu usprawnienia zarządzania i zwiększenia komplementarności. W szczególności Unia była współwnioskodawcą wniosków dotyczących włączenia określonych gatunków rekinów (rekina ostronosa i ostronosa długopłetwego – *Isurus oxyrinchus* i *Isurus paucus*) i płaszczyk (olbrzymich rochowatych – *Glaucostegus* spp. – i rajokształtnych z gatunku *Rhinidae* spp.) do załącznika II do CITES. W przypadku rekina ostronosa (*Isurus oxyrinchus*) Unia powinna zająć ostateczne stanowisko, biorąc pod uwagę wyniki ocen przeprowadzonych przez panel doradczy zespołu ekspertów FAO, Sekretariat CITES i Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody.
9. Na 17. sesji Konferencji Stron do załącznika II do CITES wprowadzono dodatkowe gatunki palisandru (*Pterocarpus erinaceus*, trzy gatunki *Guibourtia* i *Dalbergia* spp.)

² Międzynarodowa Unia Ochrony Przyrody i organizacja Traffic specjalizują się w kwestiach związanych z handlem dziką fauną i florą, a przed każdą sesją Konferencji Stron przedstawiają dokładną ocenę wniosków dotyczących zmian w załącznikach do CITES.

w celu zapewnienia lepszej kontroli nad handlem międzynarodowym tych gatunków **drewna tropikalnego**. Istotne jest, aby Unia zapewniła zmianę obecnego komentarza nr 15, tak by koncentrował się on na tych gatunkach, które po raz pierwszy pojawiają się w handlu międzynarodowym, a także by uniknąć zbędnego obciążenia administracyjnego oraz obciążenia związanego z egzekwowaniem przepisów. W związku z tym UE powinna poprzeć uzgodnioną w drodze konsensusu poprawkę do komentarza nr 15 uzgodnioną w trakcie 70. posiedzenia Stałego Komitetu, a jednocześnie pozostać otwarta na możliwe końcowe usprawnienia, które mogą wynikać z konsultacji z innymi stronami. Zgodnie z przyjętym zobowiązaniem do zapewnienia ściślejszej kontroli przywozu drewna z Afryki Środkowej Unia powinna również poprzeć zwiększenie zakresu obecnego wykazu CITES w odniesieniu do gatunku afromosia (*Pericopsis elata*) w załączniku II do konwencji.

10. Unia powinna również poprzeć starania horyzontalne mające na celu poprawę skuteczności regulacji handlu międzynarodowego w obszarze zagrożonej dzikiej fauny i flory, w tym proponowaną rezolucję w sprawie **weryfikacji legalnego pozyskiwania**, opracowaną na podstawie wyników specjalnych warsztatów zorganizowanych przez UE w czerwcu 2018 r. Przyjęcie w trakcie 18. sesji Konferencji Stron nowej **wizji strategicznej** dla CITES na lata 2021–2030 zapewni możliwość konsolidacji, a w stosownych przypadkach doprecyzowania, roli konwencji w szerszym kontekście międzynarodowego zarządzania środowiskiem, w tym ram dotyczących różnorodności biologicznej na okres po 2020 r. na podstawie Konwencji o różnorodności biologicznej.
11. Stanowisko Unii w sprawie wniosków związanych z **nielegalnym handlem dziką fauną i florą** powinno być zgodne z trzema priorytetami określonymi w planie działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą oraz powiązanymi z nim konkluzjami Rady. Stanowisko to powinno również uwzględniać najnowsze sprawozdanie Komisji z wykonania planu działania.
12. Działając zgodnie z pierwszym priorytetem planu działania, Unia wspiera zapewnienie za pomocą CITES wzmożonej ochrony gatunków przywożonych obecnie do UE w sposób nie zrównoważony lub nielegalny (w szczególności w przypadku **handlu egzotycznymi zwierzętami domowymi**). Unia popiera zatem wnioski dotyczące zmian w załącznikach w odniesieniu do różnych gatunków gadów i płazów, w szczególności szeregu gatunków gekonowatych i traszek.
13. Działając zgodnie z drugim i trzecim priorytetem, Unia popiera wprowadzenie zdecydowanych środków na potrzeby **wdrażania** konwencji przez jej strony. Opowiada się za wprowadzeniem jasnego harmonogramu wraz z mechanizmami monitorowania (w tym możliwymi sankcjami handlowymi) w stosunku do tych stron, które nagminnie nie przestrzegają swoich obowiązków wynikających z CITES. Ma to szczególne znaczenie dla przeciwdziałania kłusownictwu i nielegalnemu handlowi mającemu wpływ na słonie (zob. poniżej), nosorożce, azjatyckie wielkie koty, palisander i łuskowce.
14. Szereg wniosków, które mają zostać przedstawione na 18. sesji Konferencji Stron koncentruje się na kwestiach związanych ze **zrównoważonym użytkowaniem**, środkami utrzymania i społecznościami wiejskimi. Unia powinna popierać takie wnioski w zakresie, w jakim mogą one pomóc w zapewnieniu, aby stosowne informacje znajdowały odzwierciedlenie w istniejących procesach, zgodnie

z przepisami konwencji. Należy unikać tworzenia dodatkowych procesów lub struktur generujących znaczne koszty lub przynoszących niepewne korzyści.

15. **Nielegalne polowania na słonie oraz nielegalny handel kością słoniową** nadal mają miejsce na niepokojąco dużą skalę. Zarówno Unia, jak i należące do niej państwa członkowskie udzieliły znacznego wsparcia państwom afrykańskim, którego celem było zwiększenie ochrony dzikiej fauny i flory oraz walka z nielegalnym handlem dziką fauną i florą. Unia zobowiązuje się do dalszej współpracy z afrykańskimi partnerami oraz do dołożenia wzmoczonych starań w tym zakresie, zgodnie z Planem działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą. Nasilenie zjawiska kłusownictwa i nielegalnego handlu pozostaje poważnym źródłem obaw dla UE, przy czym celem UE w ramach wszystkich punktów porządku obrad 18. Konferencji Stron dotyczących słoni powinno być wspieranie działań mających na celu bezpośrednie przeciwdziałanie temu problemowi.
16. Unia zauważa, że strony przedstawiły liczne, częściowo sprzeczne wnioski w odniesieniu do **legalnego handlu kością słoniową**. Handel międzynarodowy kością słoniową jest obecnie zakazany w ramach CITES. Unia uważa, że nie spełniono warunków ponownego zezwolenia na taki handel i nie popiera wniosków o ponowne otwarcie takiego handlu, składanych podczas 18. sesji Konferencji Stron. W odniesieniu do krajowych rynków kości słoniowej Unia powinna nadal popierać – w zakresie przewidzianym w konwencji – stosowanie proporcjonalnych, skutecznych środków opartych na najlepszych dostępnych dowodach.
17. Unia uważa, że **regulamin wewnętrzny** Konferencji Stron nie może odbiegać od treści konwencji, w tym jej art. XXI ust. 2–6. Należy stanowczo odrzucić wszelkie próby dodawania postanowień, w których wykonywanie praw Unii jako strony podporządkowuje się warunkom nieprzewidzianym w konwencji.
18. Kryzys nielegalnego handlu dziką fauną i florą w połączeniu z rozszerzeniem zakresu stosowania konwencji CITES na nowe gatunki i strony oznacza, że w ostatnich latach **w ramy CITES włączono więcej działań** i że znacznie wzrosła liczba zadań spoczywających na Sekretariacie CITES. Unia powinna uwzględnić te zmiany przy podejmowaniu decyzji w sprawie swoich priorytetów podczas 18. sesji Konferencji Stron i w sprawie przyszłego budżetu Sekretariatu CITES.